
FARNÍ ZPRAVODAJ

pro farnosti Černilov, Libřice a Čibuz

Římskokatolický farní úřad, 503 43 Černilov 1

Květen 2013

Vesel se, nebes Královno,
aleluja,
zaplesej, tvorstva koruno,
aleluja.

Neb Syn tvůj, jehožs nosila,
aleluja,
vpravdě vstal Kristus, tvá chvála,
aleluja.

Z vítězství jeho raduj se,
aleluja,
u něho za nás přimluv se,
aleluja. (antifona z breviáře)

Květen v liturgickém roce

velikonoční doba (do 19.5), liturgické mezidobí

Slavnosti a svátky:

- pátek **3. května** - svátek **sv. Filipa a Jakuba**, apoštolů;
- neděle **12. května** - slavnost **Nanebevstoupení Páně**;
- úterý **14. května** - svátek **sv. Matěje**, apoštola;
- čtvrtek **16. května** - svátek **Jana Nepomuckého**, kněze a mučedníka,
hlavního patrona Čech;
- neděle **19. května** - slavnost **Seslání Ducha svatého**;
- neděle **26. května** - slavnost **Nejsvětější Trojice**;
- pátek **31. května** - svátek **Navštívení Panny Marie**.

Bohoslužby

Černilov:

v neděli v **8.30** hod.
ve **středu** a v **pátek** v **18.00** hod.
první sobotu - **4.5.** v **8.00** hod.

Čibuz:

v neděli v **10.00** hod.

Libřice:

v sobotu v **18.00** hod.

Výrava:

v květnu a červnu:
každé **pondělí** v **18.00** hod.

Smržov:

v **pátek** v **16.30** hod.
v neděli **26.5.** v **15.00** hod. - poutní slavnost

Svátost smíření

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší svatou. K přípravě na tuto svátost poslouží např. Kancionál.

Májové pobožnosti

v **Černilově** v neděli v **18.00** hod. (kromě 26.5.)

Loretánské litanie

v Libřicích, Výravě, Smržově a Černilově (1.5. a každý pátek) po mši sv.

Z diecéze a farností

Dětské tábory:

- Chaire: www.taborchaire.cz ;
- Vranice 2013: rkfvmyto@tiscali.cz .

Národní pouť Roku víry do Svaté země

- informace na www.narodnipoutdosvatezeme.cz .

Sbírka na diecézi

- v neděli 19. května.

Číbuz

- farní rada ve středu 1. května.

Rok víry

Z Katechismu katolické církve:

„Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí ... ale ďáblou závistí přišla smrt na svět“ (Mdr 1,13; 2,24).

Satan nebo ďábel a ostatní zlí duchové jsou **padlí andělé**, protože svobodně odmítli sloužit Bohu a jeho plánu. Jejich rozhodnutí proti Bohu je definitivní. Snaží se strhnout člověka do své vzpoury proti Bohu.

Člověk byl od Boha stvořen ve stavu **svatosti**. Na samém počátku dějin však **zneužil** z návodu Zlého své **svobody**, povstal proti Bohu a zatoužil dosáhnout svého cíle mimo Boha.

Adam jako první člověk **ztratil** následkem svého hříchu prvotní svatost a spravedlnost, které dostal od Boha nejen pro sebe, nýbrž pro všechny lidské bytosti.

Adam a Eva předali svému potomstvu lidskou přirozenost poraněnou jejich prvním hříchem, a tedy zbavenou prvotní svatosti a spravedlnosti. Tato ztráta se nazývá **“prvotní hřích”**.

Následkem prvotního hříchu je lidská přirozenost oslabená ve svých silách, podléhá nevědomosti, utrpení, vládě smrti a je nakloněna ke hříchu (tento sklon se nazývá „žádostivost“).

Vyznáváme tedy s tridentským koncilem, že prvotní hřích **se přenáší** spolu s lidskou přirozeností nikoli napodobením, ale sdělováním života, a že proto je vlastní každému člověku.

Vítězství nad hříchem, jehož dobyl **Kristus**, nám dalo lepší dobra než ta, která nám odňal hřích: „Kde se rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědrější ukázala milost“ (Řím 5,20).

Podle víry křesťanů byl tento svět stvořen a je udržován Stvořitelovou láskou; tento svět sice upadl do otroctví hříchu, ale ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Kristus, jenž zničil moc Zlého, jej **osvobodil**.

Jméno „**Ježíš**“ znamená „**Bůh zachraňuje**“. Dítě narozené z Panny Marie je pojmenováno „Ježíš“, „on totiž spasí svůj lid od hříchů“ (Mt

1,21): „Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy“ (Sk 4,12).

Jméno „**Kristus**“ znamená „**Pomazaný**“, „**Mesiáš**“. Ježíš je Kristus, neboť Bůh ho „pomazal Duchem svatým a mocí“ (Sk 10,38). On je ten, který měl přijít, je nadějí Izraele.

Jméno „**Boží Syn**“ znamená jedinečný a věčný vztah Ježíše Krista k Bohu, jeho Otcí: on je Otcův jednorozený **Syn** a sám **Bůh**. Věřit, že **Ježíš Kristus je Boží Syn**, je **nutné** k tomu, aby člověk mohl být **křesťanem**.

Jméno „**Pán**“ znamená **božskou svrchovanost**. Vyznávat nebo vzývat Ježíše jako Pána znamená věřit v jeho **božství**. „Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: Ježíš je Pán“ (1 Kor 12,3).

Jednorozený Syn Otce, věčné Slovo, to jest Slovo a podstatný obraz Otce, se v čase Otcem stanoveném **vtělil**: aniž ztratil božskou přirozenost, přijal přirozenost lidskou.

Ježíš Kristus je v jednotě své božské osoby **pravý Bůh a pravý člověk**; proto je jediným prostředníkem mezi Bohem a lidmi.

Ježíš Kristus má **dvojí přirozenost, božskou a lidskou**, které nejsou smíšeny, nýbrž **spojeny** v jediné osobě Božího Syna.

Kristus jakožto pravý Bůh a pravý člověk má **lidský rozum a lidskou vůli**, a ty jsou v dokonalé harmonii podřízeny jeho **božskému rozumu** a jeho **božské vůli**, jež má společné s Otcem a Duchem svatým.

Vtělení je tedy tajemstvím obdivuhodného **spojení božské a lidské přirozenosti** v jediné osobě Slova.

Z Evina potomstva Bůh vyvolil **Pannu Marii**, aby byla matkou jeho Syna. Jako „plná milosti“ je nejvznešenějším plodem vykoupení: od prvního okamžiku svého početí je zcela **uchráněna** poskvrny prvotního hříchu a během svého života se **nedopustila** žádného osobního hříchu. Maria je opravdu „**Matka Boží**“, protože je matkou vtěleného věčného Božího Syna, který je sám Bohem.

Maria zůstala „pannou, když počala svého Syna, pannou, když ho porodila, pannou, když ho nosila v lůně, pannou, když ho živila mateřským mlékem, **pannou navždy**“ (sv. Augustin): celým svým bytím byla „služebnicí Pána“ (Lk 1,38).

Panna Maria ze svobodné víry a poslušnosti **spolupracovala** na lidské spásě. Vyslovila své „fiat“ jménem celého lidského rodu: svou poslušností se stala novou Evou, matkou živých.